

Jólahugleiðing

SELKÓRINN Í SELTJARNARNESKIRKJU

8. DESEMBER KL. 17.00

Stjórnandi: Oliver J. Kentish

ORGEL: DAGNÝ BJÖRGVINSDÓTTIR

Áheyrendur eru vinsamlegast beðnir um að klappa ekki á milli laga.
Kórinn býður gestum upp á veitingar í hléi.

Dagskrá Selkórsins í dag er jóladagskrá. Evrópsk jólalög, flest ensk, eru sungin í röð sem samræmist nokkurn veginn atburðaröð jólaguðspjallsins.

Lögin eru í anda trúarlegra danskvæða (e. carols), sem voru hluti af jólahátíðarhöldum á Englandi á 15. öld. Þau söng fólk í hópum sem gengu á milli húsa. Þessi hefð á meðal annars þátt í því að tengja jólahátíðina við stórkostlega tónlist. Allt til vorra daga er söngur af þessu tagi ófrávikjanlegur hluti af enskri jólahefð.

Hátíð fer að höndum ein, íslenskt þjóðlag; útsetning Jón Ásgeirsson (1928-); fyrsta erindi er þjóðvísa, seinni erindin eru eftir Jóhannes úr Kötlum (1899-1972).

Hátíð fer að höndum ein
hana vér allir þrýðum.
Lýðurinn tendri ljósin hrein.
Líður að tíðum, líður að helgum tíðum.

Stjarnan á sinn augastein,
anda mun geislum blíðum,
loga fyrir hinn litla svein.
Líður að tíðum, líður að helgum tíðum.

Gerast mun nú brautin bein,
þjart í geiminum víðum,
ljómandi kerti á lágrí grein.
Líður að tíðum, líður að helgum tíðum.

Heimsins þagna harmakvein,
hörðum er linnir stríðum,
læknast og þá hin leyndu mein.
Líður að tíðum, líður að helgum tíðum.

Vakna Síons verðir kalla, Philipp Nicolai (1556-1608); útsetning J.S. Bach (1685-1750); texti Stefán Thorarensen (1831-1892). Nicolai var lúterskur prestur, skáld og tónskáld. Hann samdi fræg sálmalög sem höfðu margvísleg áhrif, meðal annars á Bach.

Vakna, Síons verðir kalla,
ó, vakna, hljómar röddin snjalla,
þú Jersúsalem, borg Guðs, brátt.
Hyggjin vert og hugsu eigi,
að hér til hvíldar þjóða megi,
þótt yfir standi aldimm nátt.
Sjá, Herrann kemur nær,
kom, brúður, honum nær.
Blys lát brenna
og gleðst í lund á Guðs þíns fund
hann leiðir þig við ljúfa mund.

Eilíft lof með einum rómi
þér inna skal, Guðs dýrðarljómi,
með englum sælum uppi þar,
þar sem lífsins geislar glitra
frá guðdómstóli hins alvitra,
sem með sér ann oss eilífðar.
Hvað auga aldrei sá
og eyra mátti' ei ná,
vér nú sjáum.
Ó, Herra þér sem hjörtun sér,
Um eilífð syngjum vegsemd vér.

Lord, for thy tender mercies' sake, oft kennt við Richard Farrant (d. 1580) en er nú talið eftir John Hilton eldri (1565-1609), enskan organista og höfund margra kirkjulegra verka.

Lord, for thy tender mercies' sake
lay not our sins to our charge,
but forgive that is past
and give us grace to amend our sinful lives,

to decline from sin and incline to virtue
that we may walk with a perfect heart
before Thee now and evermore.

Coventry Carol, frá 16. öld. Verkið var flutt í Coventry á Englandi í leikriti um jólaguðspjallið. Þetta er harmsöngur móður sem óttast mjög örlög barns síns þegar fjöldamorð Heródesar eru yfirvofandi.

Lully, lullay, thou little tiny child.
By, by, lully lullay,
thou little tiny child,
By, by, lully lullay.

Herod, the king, in his raging,
Charged he hath this day.
His men of might, in his own sight,
All the young children slay!

O, sisters too, how may we do
For to preserve this day?
This poor youngling, for whom we do sing,
By, by lully lullay?

That woe is me, poor child for thee!
And ever morn and day
For thy parting neither say nor sing,
By, by lully lullay!

